Zaak C-316/92

Commissie van de Europese Gemeenschappen
tegen
Bondsrepubliek Duitsland

„Niet-nakoming — Niet-omzetting van een richtlijn"

Rapport van de rechter-rapporteur ..... I - 3659
Conclusie van advocaat-generaal G. Tesauro van 26 mei 1993 ..... I - 3662
Arrest van het Hof van 29 juni 1993 ..... I - 3663

Samenvatting van het arrest

Lid-Staten — Verplichtingen — Uitvoering van richtlijnen — Niet-betwiste niet-nakoming (EEG-Verdrag, art. 169)

RAPPORT VAN DE RECHTER-RAPPORTEUR
in zaak C-316/92 *

I — De feiten

1. Richtlijn 87/540/EEG van de Raad van 9 november 1987 betreffende de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de binnenwateren en inzake de onderlinge erkenning van dit beroep betreffende diploma's, certificaten en andere titels (PB 1987, L 322, blz. 20), is vastgesteld in het kader van de uitvoering van een gemeenschappelijk vervoerbeleid. Dit gemeenschappelijk beleid behelst de totstandkoming van een vervoermarkt waarvan een vereiste is, teneinde het vrije verkeer van diensten en de vrijheid van vestiging te bevorderen, dat de voorwaarden voor toegang tot het beroep van vervoerder worden gecoördineerd.

* Procestaal: Duits.

2. Artikel 11 van deze richtlijn bepaalt:

„De Lid-Staten doen de nodige maatregelen in werking treden om uiterlijk op 30 juni 1988 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis."

3. Daar de Duitse regering de Commissie niet had laten weten dat er maatregelen waren genomen om de richtlijn uit te voeren, zond de Commissie haar op 26 september 1989 een brief waarin haar verzocht werd overeenkomstig artikel 169 EEG-Verdrag opmerkingen ter zake te maken.

4. Bij mededeling van 24 november 1989 antwoordde de Duitse regering, dat de wetgevingsprocedure voor de omzetting van de richtlijn in gang was gezet, maar betoogde zij tevens, dat er zeer verschillende meningen bestaan over de eventuele voorwaarden voor de toegang tot het beroep van ondernemer in de binnenvaart. Zij verzocht de Commissie te dezer zake over te gaan tot het raadplegen van de betrokken Lid-Staten.

5. Daar de Bondsrepubliek Duitsland niet had bestreden dat zij maatregelen voor omzetting had moeten nemen, bracht de Commissie op 24 juli 1990 een met redenen omkleed advies uit, waarin zij vaststelde dat de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens het Verdrag op haar rustende verplichtingen niet was nagekomen. Bovendien verzocht zij de Bondsrepubliek de nodige maatregelen te nemen om binnen twee maanden aan het advies gevolg te geven. Ten aanzien van het door de Duitse regering naar voren gebrachte bezwaar was de Commissie van mening, dat een coördinatie van de omzetting tussen de Lid-Staten weliswaar wenselijk zou kunnen zijn, maar dat daarin niet door de richtlijn is voorzien en een dergelijke coördinatie in geen geval het overschrijden van de termijn voor omzetting kan rechtvaardigen.

6. Bij brief van 21 september 1990 deelde de Duitse regering mee, dat de wetgevingsprocedure nog steeds gaande was.

II — Het beroep en de conclusies van partijen

7. Bij op 20 juli 1992 ter griffie van het Hof neergelegd verzoekschrift heeft de Commissie beroep ingesteld en geconcludeerd dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet de nodige maatregelen te hebben genomen om te voldoen aan richtlijn 87/450/EEG, althans door die maatregelen niet aan de Commissie te hebben medegedeeld, de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nakomt;

— verweerster in de kosten van het geding te verwijzen.

8. De Bondsrepubliek Duitsland heeft de conclusies van de Commissie niet betwist.

9. Het Hof heeft op rapport van de rechter-rapporteur, de advocaat-generaal gehoord en met instemming van partijen, overeenkomstig artikel 44 bis van het Reglement voor de procesvoering besloten zonder mondelinge behandeling uitspraak te doen.

III — Middelen en argumenten van partijen

10. De *Commissie* wijst erop, dat de Lid-Staten volgens artikel 189, derde alinea, en artikel 5 EEG-Verdrag verplicht zijn de bepalingen van een richtlijn binnen de daarvoor gestelde termijn in nationaal recht om te zetten. Ingevolge artikel 11 van richtlijn 87/540 is die termijn op 30 juni 1988 verstreken. Naar de mening van de Commissie is verweerster, door niet binnen de vastgestelde termijn de nodige maatregelen te hebben genomen, de krachtens die bepalingen op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

11. De *Duitse regering* betwist niet dat richtlijn 87/540 niet binnen de vastgestelde termijn is omgezet. Zij wijst er evenwel op, dat de wetgevingsprocedure vrijwel afgesloten is.

P. J. G. Kapteyn
rechter-rapporteur